

Bài phát biểu

của MX NGUYỄN VĂN CẢNH,

Trưởng Ban Tổ Chức ĐH.

Kính chào quý vị. Chúng tôi, Mũ Xanh Nguyễn Văn Cảnh và Ban Tổ Chức xin trân trọng kính chào Đại Tá TLP/SĐ/TQLC cùng toàn thể quý niên trưởng, quý hội đoàn, quý thân hữu và anh em

TQLC. Xin cảm ơn quý vị đã dành thời gian đặc biệt để đến tham dự kỷ niệm 61 năm ngày thành lập Binh Chủng TQLC/VN.

Quý vị đã từng ủng hộ, yểm trợ trong những dịp sinh nhật Binh Chủng và những lần tổ chức gây quỹ TPB đã giúp chúng tôi đạt được những kết quả thật đáng khích lệ. Hôm nay đây sự hiện diện đông đảo của quý vị khiến chúng tôi thật sự xúc động.

Thay mặt ban tổ chức, các đồng đội Mũ Xanh và anh em TPB/TQLC ở quê nhà, một lần nữa chúng xin cảm ơn những con tim nhân ái, những bàn tay mở rộng đã đến với chúng tôi trong dịp đại hội này.

Anh Em TQLC Thân Mến.

61 năm qua đi thật nhanh, hôm nay đây, chúng ta lại có dịp ngồi bên nhau để ôn lại đơn vị cũ chiến trường xưa, những quá khứ vinh quang và mất mát mà chúng ta đã trải qua. Cuộc chiến đã làm biết bao đồng đội ở lại đầm lầy, rừng sâu núi thẳm từ Cà Mau, Năm Căn cho đến Cao Nguyên, tiến ra địa đầu giới tuyến Bến Hải, Động Hà, Quảng Trị. Đâu đâu cũng có dấu giày, máu, mồ hôi, nước của chúng ta in và thấm vào lòng đất mẹ, nhất là trong 81 ngày đêm Mùa Hè Đỏ Lửa.

Tiếng súng vang rền từng phút, từng giờ, từ ngày này sang tháng nọ, sắt cũng phải chảy, nhưng lòng sắt đá của chúng ta vì Tổ Quốc đã tạo được chiến công lẫy lừng đáng ghi nhớ ngày dựng cờ trên thành phố thân yêu:

“SĐ/TQLC đã tái chiếm cố thành Quảng Trị”.

Cuộc chiến tại thành phố này đã khiến chúng ta hy sinh biết bao cấp chỉ huy tài ba, biết bao đồng đội gan dạ. Nỗi đau ấy vẫn còn kéo dài cho tới ngày nay, một người hy sinh tại chiến trường thì bốn người để lại một phần thân thể, mang vết trọng thương về hậu phương, và từ đó cuộc đời tàn phế, phải sống bao năm tháng dài với bao đắng cay ngay trên chính quê hương mình như một địa ngục trần gian trong tay bọn bạo quyền CS.

Đã hơn 40 năm, hình ảnh những chiến binh thương tật không còn chân đứng, không người mắt nhìn đời, không miệng đê gào thét, chỉ còn biết lê lét bên lề xã hội với những miếng giẻ che vết thương cũ mưng mủ, con tìm rỉ máu, làm sao chúng ta quên họ được!

Hôm nay, chúng ta xum vầy, được hưởng mọi tiện nghi, gia đình ấm no hạnh Phú, chắc chắn chúng ta không quên đồng đội cũ, bạn bè xưa, những người đã hy sinh phần thân thể đang sống bên lề xã hội, cái xã hội thối nát và ác độc tại quê nhà.

Nhân ngày Đại Hội 61 năm thành lập binh chủng TQLC, chúng ta được hạnh phúc bên nhau, ôn lại bao kỷ niệm thời chinh chiến thì chúng ta cũng đừng quên những anh em TPB chúng ta, những người cần sự an ủi và sự giúp đỡ. Đó chính là bổn phận của mỗi người trong chúng ta.

Chúng ta chưa làm tròn bổn phận đối với đất nước, dù đã thì hành hết khả năng và trách nhiệm, vận nước vọt quá tầm tay của chúng

ta, nhưng mạng sống của đồng đội, những anh em TPB tại quê nhà thì trong tầm tay những TQLC tại hải ngoại.

Trước khi kêu gọi đồng hương, thân hữu tiếp tay thì chúng ta hãy làm tròn nhiệm vụ với anh em theo quy định của Tổng Hội:

Quỹ TPB/TQLCVN

Kính thưa quý vị.

Dù cố gắng thế nào, chúng tôi cũng không tránh những điều thiếu sót, xin quý vị niệm tình thứ lỗi.

Kính chúc Đại Tá Tư Lệnh Phó, quý vị quan khách, quý niên trưởng, quý hội đoàn bạn, quý thân hữu và anh em MX, nhất là anh em đại diện từ Úc Châu, anh em từ các tiểu bang xa tới được một niềm vui và thân tình.

Kính chào quý vị.

MX Nguyễn Văn Cảnh.